

at der ikke bliver problemer med servicedirektivet i forhold til uddannelser.

Martin Henriksen (DF):

Jeg er glad for ordet garanti. Jeg synes også, at den garanti skal gives skriftligt, og jeg synes også, at det skal meddeles de rette instanser i EU, at det altså er en garanti, som den danske regering har givet her i det danske Folketing, at sådan er det bare, og sådan skal det være.

Men grunden til, at vi selvfølgelig også er bekymrede, er jo, at vi ved, der er en lang række områder i forskellige dele af uddannelsessektoren, også helt nede på folkeskoleniveau, hvor der kører EU-projekter. Og nuvel, de er frivillige, men man kunne jo godt forestille sig, at EF-Domstolen ville gå ind og sige, at netop fordi der kører de her frivillige projekter og der er det omfang af dem, som der rent faktisk er, så er det et argument for, at man kan gå ind og sige, at så kan man lige så godt lægge det ind under EU-retten.

Det er jo altså også sådan, at Danske Lærerorganisationer International, som jo repræsenterer en lang række organisationer i Danmark, Danmarks Lærerforening, Dansk Magisterforening, Dansk Teknisk Lærerforbund, gymnasierne, handelsskolerne osv., har haft foretræde for Uddannelsesudvalget, fordi de netop ser, at der er grund til at være bekymret. Vi ved ikke, hvad EF-Domstolen siger i fremtiden.

Så jeg vil bare igen spørge: Hvad vil regeringen gøre, såfremt en EU-dom går imod Danmarks interesser på det her område? Vil man sige, at det er fint nok, at det er en dom, der er kommet fra EU, men at vi forbeholder os retten til at mene, hvad Folketinget i øvrigt er enige om at mene, i Danmark og forkaster dommen?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er den forskel på spørgeren og mig, at spørgeren ser EU og Domstolen som en fjende, mens jeg ser EU og Domstolen som en ven, især af små lande.

Tænk, hvis f.eks. den franske regering bare kunne meddele, som hr. Martin Henriksen ønsker, at sådan og sådan vil vi fortolke det, og dermed basta, og det giver vi en garanti for. Det ville ikke være godt for et land som Danmark, som er så dybt afhængig af, at man ikke kan diskriminere mod os på markederne, hverken med hensyn til varer eller tjenesteydelser.

Så jeg synes, at kravet om, at jeg skal give en garanti, og at regeringen bare skal meddele,

hvordan vi tolker det, altså er i modstrid med danske interesser. For så kan andre lande jo gøre det samme, og det ville være i den grad uheldigt, ikke mindst for et lille land som Danmark.

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt som medspørger.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at jeg synes, at undervisningsministeren blander æbler og pærer sammen, for ved at pege på Frankrig siger han jo, at det område måtte være omfattet af direktivet. For ville det ikke være omfattet af direktivet, så ville diskussionen om forbud mod diskrimination jo ikke være relevant.

Det, der spørges til her af hr. Martin Henriksen, er jo, hvorvidt undervisningssektoren overhovedet vil blive omfattet af tjenesteydelsesdirektivet. Så jeg synes, at undervisningsministeren må have lejlighed til at korrigere det.

Kl. 13.10

Må jeg så ikke i samme forbindelse spørge, hvordan det kan være, at undervisningsministeren føler sig så tryk ved EF-Domstolens afgørelser. I januar måned blev Danmark underkendt ved to domme, henholdsvis pensionsbeskatningsdommen og bopælspligten, som i den grad er politiske afgørelser, og som i den grad gik imod danske interesser. Hvordan kan en dansk undervisningsminister med den erindring fra bare januar måned så skråsikkert sige, at EF-Domstolen sandelig er på dansk side?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg går ind for lovmæssig forvaltning både i Danmark og i EU, og derfor skal man også have en domstol, som kan trække grænsen, hvis der opstår uenighed.

Der er ingen tvivl om, at undervisning i almindelighed er undtaget fra servicedirektivet. Det følger af, at undervisning er af almen interesse og som hovedregel er betalt af det offentlige. Men der kan naturligvis altid være grænseområder, og domstole har man til at trække linjerne der, hvor reglerne i traktater og andre retsakter ikke gør det. Det er det, man har domstolen til og gudske lov for det. Man kan ikke overflødig gøre domstolen ved, at landene bare meddeler, hvordan de vil fortolke tingene. Det vil ikke være i dansk interesse.